Herşeyin sonunu kadrolar belirleyecektir!

Yığınların savaşımı her zaman parlamenter savaşımdan daha önemlidir!

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

Yıl: 6, Sayı: 104
22 Eylül 1979

Şovenizme karşı savaşacağız!

ODTÜ eyleminin yankıları sürüp gidiyor. "Başı ezilecekler", tehditler, saldırılar gazete manşetlerinden inmiyor. Yine de TKP'nin Sesi'nde tıs yok. Ama Türkiye çalkalanıyor. Özeleştiri diye burjuvaziden özür dileniyor. Ulusal değerlere sahip çıkılmamışmuşuz!

İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü'nün ODTÜ olaylarına ilişkin açıklamasında aynen şöyle deniliyor:

"'Enternasyonal' marşına saygı duyarız ama aynı zamanda *egemen burjuva tarafından içeriği ve biçimiyle gerici amaçlar doğrultusunda ne ölçüde kullanılırsa kullanılsın, ulusal bir simge ve biçim olan ve ulusal kurtuluş savaşının gelenekleri içerisinde doğan İstiklâl Marşı*'na da saygı duyarız" (abç). Bu, açık konuşalım yoldaşlar, en bayağı bir *demagojidir.* Neden mi? İlhan Selçuk 28 ağustos 1979 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde "İstiklâl" marşının doğuşunu şöyle anlatıyor:

"İstiklâl Marşı 1921 yılında Maarif Vekâletinin açtığı bir yarışmayı kazanmıştır. Ancak Mehmet Akif, başlangıçta bu yarışmaya katılmamış, çünkü o zamanın parasıyla 500TL armağan söz konusu imiş. Maarif Vekili Hamdullah Suphi Tanrıöver, Akif'e başvurarak bir çözüm yolu bulunacağını söylemiş. Katılan 724 şiir arasından Akif'inki seçilmiş. Meclisin 12 mart 1921 tarihli oturumunda "İstiklâl Marşı" adıyla ulusal marş olarak kabul edilmiş. Daha sonra beste konusu ertelenmiş. 1924 yılında yetkili kurul Ali Rıfat Çağatay'ın bestesini benimsemiş. Ne var ki 1930 yılından sonra Zeki Üngör'ün bestesiyle çalınıp söylenmeye başlamış."

Demek ki İstiklal Marşı denildiği gibi kurtuluş savaşının kanı, ateşi içinden doğmamıştır. Ankara'da bir sürü dalavera ile Mehmet Akif'e kazandırılan bir yarışma sonucu ortaya çıkmıştır. Bestesi de ancak 1930'da, kurtuluş savaşının bitiminden tam 7 yıl sonra bulunabilmiştir.

"İstiklâl Marşımız kurtuluş savaşının ateşleri içinden doğmuştur. Halkımızın emperyalizme karşı direnişinin türküsüdür. Onun simgesidir. İstiklâl marşına saygı halkımıza, onun duygularına saygı demektir, yurtseverliğin ölçüsüdür. Ulusal marşımıza asıl işçi sınıfı devrimcileri sahip çıkmalıdır" demek, işçi sınıfına *yalan* söylemektir, bilinciyle oynamaktır, burjuva milliyetçiliği aşılamaktır. İşte bu nedenle en bayağı bir demagojidir.

İstiklâl Marşı kurtuluş savaşında canını dişine takıp çarpışan emekçi halkımızın türküsü değildir. İşçilerin, köylülerin söylediği türkülerle uzaktan yakından ilgisi yoktur. O türküler başkadır. Onlar emekçilerin çilesini, savaşını, kahramanlığını dile getiren türkülerdir. Halk ozanlarının türküleridir. İstiklâl Marşı ise emekçi halkımızın emperyalizme karşı verdiği savaşa mallanan, diktatörlüğünü kuran burjuvazinin egemenliğini damgalayan, kabul ettiren belgesidir. Şimdi, böyle bir tarihçesi olan, üstelik ırkçılığı, şovenizmi, dinciliği taşıyan bir marşın neresi ulusal değer olabilir? Ama gerçekten ulusal değerler yok mudur? Vardır. Örneğin, gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist devrimci savaşım geleneği gerçek bir ulusal değerdir. ODTÜ eylemini düzenleyen ilerici gençler bu değerin taşıyıcısı, yaşatıcısıdırlar. Asıl bunlara sahip çıkmak gerekmez mi?

Oportünistler böyle düşünmüyor. Burjuva değerlerine sıkı sıkı sarılanlar, gerçek ulusal değerlere de alabildiğine saldırıyorlar. "Cürmü kadar yer yakacak olayları" yaratan "birkaç kişi" gibi *ayıp* sataşmalara başvuruyorlar.

Bütün bu demagojilerin, "yurtseverlik" taslamalarının, gerçek ulusal değerlere saldırıların arkasında yatan nedir?

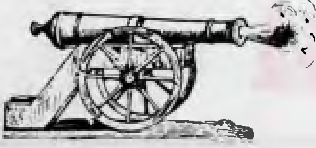
İki gün üstüste *Politika*'da Oya Baydar'ın yazdıkları bu konuya bir açıklık getiriyor. Oya Baydar yukarıda saydığımız ayıp sataşmaların yanısıra iki yönden saldırıyor bu eyleme. *Birincisi,* gerici-faşist güçler ODTÜ'yü kapatmak istiyor, ilerici öğretim üyelerini, öğrencileri temizlemek istiyor. Bu olay onlara arayıp bulamadıkları fırsatı vermiştir. Bu tür "provokasyonlara" gelmemek gerek. Açıkça ODTÜ eylemi için provokasyon diyor. *İkincisi,* MHP ve ÜGD'nin kapatılması için kampanya sürerken, devrimcileri yığınlardan soyutlayacak hiçbir "serüvenciliğe" yer verilmemelidir. ODTÜ eylemi serüvencilikmiş.

Önce birinci suçlamayı alalım. Bu eylemsizlik mantığıdır. Çünkü aynı yazı dizisinde ertesi gün "provokasyon"a gelmemenin reçetesi şöyle veriliyor: "En kısa bir deyişle ulusal değerlere, gerçekten hakkı olanların, yani yurtseverlerin sahip çıkmasıyla ... ODTÜ olaylarında gerici çevrelerin, işbirlikçilerin, faşistlerin, Maocuların hesapları çok iyi sergilenerek ve teker teker bozularak". Başka bir deyişle, açılış törenlerinde kuzu kuzu İstiklâl Marşını söyleyin, öyle çıkıntılık yapmayın, provokasyon olur. Düşmanın hesaplarını bozmak için de herhalde imza kampanyası öneriliyor. Anlayamadık. İkinci suçlamada da bu mantık vardır. Ama bir de "soyutlanmama" sorunu var. Şimdi soralım, kimlerden soyutlanmışız bu eylemle? Militarist klikten, faşistlerden, Maocılardan, sağ ve "sol" oportünistlerden, evet ... bir de *liberal burjuvazi*den — CHP'den. Hani yüzbinlik "komünizmi tel'in mitingleri? Hani sokaklara dökülen işçiler, köylüler, yığınlar? Evet bu eylem işçi sınıfı devrimcilerini liberal burjuvaziden soyutlamıştır, bu da *iyi birşeydir.* Ayrıca oportünistlerin hesaplarını altüst etmiştir. Bu da *çok iyi birşeydir.* Oya Baydar önerdikleri için "yığın kuyrukçuluğu değildir" diyor. Doğrudur. Düpedüz burjuva kuyrukçuluğudur.

İşte oportünistler "yurtseverlik" demagojilerinin böyle — pasifizm ve kuyrukçulukla — içini de dolduruyorlar!

D.A.
İstanbul

İŞÇİNİN SESİ

OKURLARIMIZ YAZIYOR

Geçtiğimiz sayıdan bugüne İşçinin Sesi gerçek bir mektup yağmuruna tutuldu. Bu nedenle birçoğunu yayınlayamıyoruz. Okurlarımızdan özür dileriz. Bu sayfalarımız görüşlerimizi paylaşan, paylaşmayan tüm okurlarımıza açıktır. Mektuplarınızı, haberlerinizi, yazılarınızı bekliyoruz.

Sayın İşçinin Sesi sorumluları,
Sizlere daha evvel birkaç kitap gönderdim. Şimdi yine yolluyorum. Sizlerden bütün yayınlarınızdan bir dizi göndermenizi istiyorum. Daha önce göndermiş olduğunuz bazı yayınlarınızı başka illerdeki arkadaşlara verdim. Elimde yalnız Yeni Aşama kaldı. O da oldukça yıpranmış durumda. Doğru ve programlı bir eğitim çalışmamız için, dünümüz, bugünümüz ve yarınımızı aydınlatacak, Leninci ilkelerden sapmadan bizlere yol gösterecek yayınlara ihtiyacımız var. Ayrıca açıklığa kavuşturamadığım bazı sorunlarım var. Bunları belirtiyor, yardımlarınızı bekliyorum.
1) İşçinin Sesi'ne PDA'cılık çamuru neden atılmak isteniyor? (Karşı-devrimci diye)
2) "ODTÜ'deki İstiklal Marşı olayını İşçinin Sesi taraftarı İGD'liler yaptı" ne demek? Yapılan bu eylem doğru mudur, yanlış mıdır, yoksa hatalı mı yapılmıştır? Hatalıysa, hatası nedir? Nasıl olmalıydı?
3) İşçinin Sesi 100. sayıdaki sorulara "zaten inkâr edilmiyor" deniliyor. Bunların kanıtlarıyla tekrar yayınlanması.
4) Dışımızdaki diğer fraksiyonlara karşı tavrımız doğru mu? Neden onların en azından tabanlarını saflarımıza çekmek için hatalarını, yanlışlarını Leninci ilkelerle kanıtlayarak, bunları açık-seçik yayınlayarak çürütmeye gidilmiyor da, sadece bunlar goşisttir, bunlar maceracıdır, bunlar Maocudur deniyor. Örneğin Dev-Sol maceracı, anarşist, goşist. Peki, bunun kaynağı Çayan ise, Çayan'ın yazılarını Lenin'in yazılarıyla karşılaştırıp, sapmaları tesbit edip, mahkum edilemez mi? Halkın Yolu Maocudur diyoruz. Onlar reddediyor. Ve Maoculuğa karşı-devrimci diyorlar. Mao öldü. Şimdi Enver Hoca çıktı. Nedir bu Enver Hoca? Nedir bu Arnavutluk? Şöyle enine boyuna bilgi edinecek bir kaynağımız yok.
5) İşçinin Sesi 101. sayıdaki "Toplu Sözleşmelerde Kül Yutmayacağız" başlıklı yazıdaki gerçekçi istem bizde kafa karışıklığına yol açtı. Lenin'in bu söylediğinin her zaman, her koşulda uyulması, uygulanması gerekli midir? 1200TL. günlük ücret diğer haklarla, ikramiye, sosyal yardımlarla birlikte mi hesaplanır ve net midir, brüt müdür? Ben sekiz ay evvel taslak hazırlanırken S.Ü. 30TL istedim. İkramiye 6 olsun dedim. Maceracı oldum. G.Üc. 1200TL olsun dersem, bu sefer deli derler. Bize gücümüze göre isteyeceğiz deniyor ve diğer işyerlerinden bağımsız olamayız deniyor. Bu konuya daha net bir açıklık getirilmesi gerekli. Leninci ilkeleri saptırmalara karşı verilen Marksist-Leninist mücadelede başarılar dilerim.

O.L.
Bursa

Sayın İşçinin Sesi gazetesi yetkilileri,
Ben lise öğrencisi, yoksul köylü bir gencim. Okuldan tanıdığım bir arkadaş vasıtasıyla 100 ve 101. sayıları okudum. Nikaragua ve İran hakkındaki yazılarınız ve özellikle de 100. sayıda sorduğunuz 26 soruyu çok beğendim. Gazetenize abone olmak istiyorum. Yalnız sizin koşullarınıza uygun olmadı. Çünkü siz 4 kitap karşılığı abone olunabileceğini söylüyorsunuz. Kitabım yok değil, var ama ben onları okuyorum. Kitap alacak ekonomik gücüm de yok. Belirttiğim hususlar gözönüne alınarak derginize abone olabileceğimi umarak, gereğini size bırakıyorum. Saygılarımla.
Not: Yeni çıkacak kitabınızla, Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye kitabını da bana gönderirseniz size minnettar olur, çevremdeki kişilerle birlikte okuyup, size eleştirimiz ve önerilerimizi sürekli bildireceğimizi de belirtirim. Yanıt bekliyorum.

S.Ü.
Antalya

Bizler, ETLİK-PİYANGOTEPE-ESERTEPE bölgesindeki çalışmaları yürüten devrimci gençleriz. İşçinin Sesi gazetesi ve diğer yayınları oportünist yöneticilerce yasaklandığı için çok zor izliyoruz. Kitaplar elimize geçmiyor. Bölgemizdeki faşist işgallerin kırılmasında ve anti-faşist savaşımda en önde yürüyen bizler bu yayınları savaşımımıza yol gösterici olarak görmekteyiz. Bunların dağıtımını üzerimize almak istiyoruz. Çıkan her yayından da istiyoruz. İşçinin Sesi gazetesinin 97-98, 99, 101 ve ODTÜ özel sayısından 10'ar tane, 100. sayıdan 30 adet, 102. sayıdan 50 adet, daha sonraki çıkacak sayılardan da 100'er adet. Baskısı varsa "Bunalım Kalıcıdır" broşüründen ve R. Yürükoğlu Yoldaşın "Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye", "Proleter Enternasyonalizmi" ve Cemil Silahtar'ın "Parti Disiplini" kitaplarından 20'şer adet göndermenizi rica ederiz. Örgütlenmemizin sağlıklı gelişimi açısından çok gerekli olan bu yayınların bedelini kitapla veya para karşılığında sürekli ödeyebiliriz. Ayrıca İşçinin Sesi'ne düzenli yardım iletmek istiyoruz. Gazete ve kitapların bedeliyle, bağışlarımızı hangi yolla ve ne şekilde (kitap, para, vs.) iletebileceğimizi de göndereceğiniz gazete ve kitaplarla birlikte bilgi verirseniz seviniriz. Tüm Etlik-Piyangotepe-Esertepe bölgesinden devrimci selâmlar.

Etlik-Piyangotepe-Esertepeli
50 devrimci genç adına
K.F.

İŞÇİNİN SESİ
Öğreneceğimi öğrenmiş bulunmaktayım. Adresime bundan sonra hiçbir yayınınızdan göndermemenizi önemle rica ederim.

E.B.
Ankara

Sizlere bir paket kitap yolluyoruz. Bizlere düzenli olarak İşçinin Sesi gazetesini ve Emperyalizmin Zayıf Halkası isimli kitabı yollayınız. Şayet çok miktarda kitap yollarsanız satabiliriz de. Mücadelenizde başarılar diler, halklarımızın geleceğinin gerçek Marksist-Leninistlerin, öncü müfrezenin kararlı mücadelesi ile başarıya ulaşacağına inancımızı belirtiriz. Arka sayfadaki adrese yayınları yollayınız. Tekrar sevgi ve dostça selâmlar.

D.T.

Saygıdeğer yoldaşlar,
Bugünlerde Türkiye'de bazı konularda çalkantılar olmakta. Dolayısıyla benim de bazı konularda kafam netleşti ve sizin bu işin doğruluğuna inandığınızı benimsedim. Onun için bana İşçinin Sesi gazetesinden yollamanızı, ayrıca bunun dağıtıcılığını da yüklenmeyi istiyorum. Bana elinizde olduğu kadarını yollamanızı rica ediyorum. Eğer bizden destek görmek istiyorsanız bize yardımcı olunuz.

F.K.
Ankara

Değerli yoldaş İşçinin Sesi,
Onurlu mektubunuz, broşür ve 103. özel sayı gazete elime geçti. Yalnız 102. sayı gazete elime geçmedi. Her zaman olduğu gibi yine ilginize çocuklar gibi seviniyorum. Teşekkür ederim.
Yoldaş,
devrimci yayınların yaşamını nasıl sürdürdüğünü biliyoruz. Hepiniz işçisiniz, büyük maddi güçlüklerle karşılaşacağınız kuşkusuzdur. Bunun için bana gönderilen yayınların maddi değerini lütfen isteyiniz.
Yoldaş,
İstediğiniz kitapları parça parça yollayacağız. Şimdilik Lenin'in "Tasfiyecilik Üzerine" ve Marks ile Engels'in "Kutsal Aile"yi yolluyorum. İleride ihtiyacınız olabilecek diğer yapıtlardan yollayacağım. Elinize geçip geçmediğini bildirirseniz rahat ederim. Bu yapıtlara ihtiyacınız oldukça açık adını yazarak isteyiniz, olanaklarım kapsamındaki gerekli özveriyi göstereceğime söz veriyorum.
Değerli yoldaş,
içinde bulunduğumuz günlerde Türkiye'de kayda değer bir değişiklik yok. Önemli olaylar ceryan ettikçe size bildireceğim. Ben de sizin çalışmalarınızda başarılar diler, yoldaşça selâmlarımı iletirim.

Ş.R.

Değerli İşçinin Sesi çalışanları,
Ben bir ilerici yurtsever olarak, bundan sonraki mücadelemize ışık tutması açısından, düzenli olarak İşçinin Sesi dergisini Proletarya Enternasyonalizmi, Parti Disiplini kitaplarını adresime göndermenizi diliyorum. Mücadelemize ışık tutmak için çalışan tüm İşçinin Sesi çalışanlarına Ankaralı ilericilerden devrimci selâmlarımız ve bundan sonraki çalışmalarınızda başarılar dileğimizle.

Ö.D.
Ankara

İşçinin Sesi Gazetesi Genel Yayın Editörlüğü'ne,
Derginizin 100. sayısını ve daha evvelki sayılarının bazılarını okudum. Ayrıca bazı yayınlar çıkartmışsınız. Özellikle devrimci durum konusunda yayınladığınız yazıları merak ediyorum. Şayet anti-Maoist ilke ve Sovyetler Birliği'nin dünya devrimci sürecinin merkezi olduğunda anlaşıyorsak ve sayfalarınızda yazılarımıza yer verecekseniz, devamlı haberleşmek istiyoruz. Aslında sizlerle bir fabrika işçisi olarak karşılıklı birbirimizi aydınlatmak doğrultusunda, görüş alışverişinde bulunmak istiyorum. Yayınları her ne olursa olsun, ödemeli olarak aşağıdaki adrese, en kısa zamanda gönderirseniz çok memnun olurum.
Dostça selâmlar.

T.N.
İzmir

Değerli dostlar,
Militan gazetemiz 96. sayıdan itibaren bir arkadaş tarafından veriliyor. Okuyorum. Artık gönderilen sayı bize yetmiyor. Oportünizmin beyinlerde yarattığı bulanıklık yumağı ve idealizasyon çözüldükçe İşçinin Sesi'ne olan ihtiyacımız artıyor. Bizlere, adresime her sayıdan 20 tane ve 96, 97-98, 99, 100. sayılardan onar tane göndermenizi istiyorum. Ayrıca burada toplatılan Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye kitabından 4 adet istiyorum. Karşılık olarak bir kitap gönderiyorum. Devrimci selâmlar.

Ç.N.
Bursa

Değerli Yoldaşlar,
Gönderdiğiniz yayınlar düzenli olarak elime geçiyor. Yayınları merakla izliyorum. Proletarya Enternasyonalizmi adlı kitabınızı okumaktayım. Gerçekten bu kitap dikkatle hazırlanmış ve çok önemli bilgileri içeriyor. Yeni yeni bilgilerle donanmak insana diğer siyasi çizgiler karşısında tutarlı davranabilmek ve saçmalıklarını ortaya vurmakta yardımcı oluyor. İlginizin devam edeceği dileğiyle. Mektubuma son verirken, yoldaşça selâmlarımı sunar, savaşımızda başarılı olmanızı dilerim.
Not: Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye isimli kitaptan 1 adet göndermenizi rica ederim.

A.F.
Merzifon

Değerli yoldaşlar,
Türkiye işçi sınıfı parti mücadelenizde başarılar dilerim. İlk yazdığım mektupta bazı sorulara değinmiştim.
Parti meselesi ve devrimci durum ile ilgili bazı arkadaşlarla ilişkiye geçtik. Fakat dernek üst yönetimi tarafından tepkiyle karşılandık. Biz İGD'li arkadaşlar olarak bu konulara ağırlık veriyoruz.
Zannediyorum ki bu meseleler dernek ve parti içerisinde hallolacak.
İGD Merkez bu konu ile ilgili açıklama yapmıyor.
Bizler goşistlikle suçlanıyoruz, ihraç kararımızı çıkarıyorlar.
Ne yapalım, sınıf mücadelesi. Bilgi verirseniz memnun olurum değerli yoldaşlar.
Devrimci selâmlar.
YAŞASIN TKP!
YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!
KURDARA AZADİ BUJİ SOSYALİZİM!

A.S.

Değerli dostlar,
Yayınlamış olduğunuz İşçinin Sesi gazetesinin bazı sayılarını okudum. Gazete, Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu oldukça açık ortaya koyuyor.
İşçinin Sesi'nin yayınlarından korkanlar var. Bunlar yayınları yasaklayarak, yok ederek gerçekleri gizlemeye çalışıyorlar. Bu karanlık görünüşlü oportünist kişilerin çalışmalarını boşa çıkarmak, gerçek yüzlerini ortaya koymak için işçi sınıfının bilimini kitlelere ulaştırmak, kitleleri bu doğrultuda örgütlemek gerekir.
Bu nedenle İşçinin Sesi gazetesine abone olmak istiyorum. Her çıkan sayıdan adresime iki adet yollamanızı istiyorum. Devrimci savaşımızda başarılar diler, dostça selâmlarımı iletirim.

Z.Ç.
Bandırma

YOLDAŞLARIMIZ,
Sizlerden üç tane Proletarya Enternasyonalizmi ve iki tane Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye aldık. Demokrat arkadaşlar, biliyorsunuz Türkiye'nin durumunu.
Onun için gazetemize abone olmak istiyoruz. Bize kitap, dergi, broşür, bildiri, bilim adamlarının fotoğraflarını yollamanızı rica ediyoruz.
Bize yolladığınız kitap, bildiri, dergi dışında mektup yazınız. Ücretini yazınız.
Ne kadar Türkiye parası ediyor ve hangi adrese yollayalım.
Bize iletmenizi önemle rica ediyoruz.

Durumumuz kritik olduğundan, maddi bakımdan bizden çok para istemeyiniz. Çünkü gücümüz yok. Elimizde yok.
Onun için durumumuzu gözönüne alın ve elinizden gelinceye kadar kitap, dergi yollayın.
Size gelen mektuplarımızı daima inceleyiniz ve ona göre bizimle hareket ve ilişki kurunuz.
Yoldaşlar, devrimci demokratlardan saygılar.

Y.N.
Mardin

İşçinin Sesi,
Adresinizi tesadüf sonucu bir demokratik kitle örgütünden aldım.
İşçinin Sesi dergisi, Türkiye'de burjuva ve onları ayakta tutan yasalarla yasaklanmış bir dergidir.
Fakat ileri demokratik bir düzen kurulması için işçi, köylü, küçük esnaf, memur, öğrenci, öğretmen, bu yasak zincirini kıracaklardır.
İşçinin Sesi bizim dergimiz, işçinin, emekçinin, köylünün...
Bugün Türkiye'de eli kanlı faşistler ve onların arkasındaki idareciler MİT-CIA-Pentagon ve kontr-gerilla açık, illegal cinayet şebekeleri olarak çalışmakta. Halkın: işçinin, köylünün, esnafın, öğrencinin, öğretmenin, memurun can güvenliği bugün en yakıcı sorun olarak askıda bekliyor.
Faşizm yurtta kanla, kurşunla tırmanıyor.
Halkın üstüne yürüyor.
Tekelci burjuvazinin, en gerici çevrelerin vurucu gücü olan MHP'nin faşist komando örgütleri bir bir ilerici yurttaş avından yığınsal kırıma geçiyor.
Bunun örneği, Karafakioğulları, İpekçi, Öz, A.İ. Özgür'ün katliamı, kitle kırımı Maraş katliamı.
Yığın savaşlarında, eylemlerde bir tek yumruk gibi birleşmek, örgütlenmek, sendikaların, yığınsal demokratik örgütlerin ilerici yayın evlerinin, binalarını ortaklaşa aktif eylemsel savunmak zorunluluğu doğmuştur. Halkın can güvenliğini korumak savaşımının ön saflarında yer almak, komünistlerin devrimci görevidir.
Komünistler bu savaşta da örgütleyicilik, özverililik, atılganlık, disiplin örnekleri olacaklardır.
HALKIMIZIN CAN GÜVENLİĞİNİ KORUYACAĞIZ!
Yaşasın 1 Mayıs!
Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
Tüm ülkelerin işçileri birleşin!
belgilerini yükselteceğiz.
Ben bir işçiyim.
Yayınınızın 101. sayısının adresime postalanmasını istiyorum.
Sorumlu görevinizde, çetin savaşımınızda size yeni yeni başarılar diler, sağlık, esenlik, ve uzun ömürler dileriz.
Komünist selâmlarla.

S.L.
Manisa

Sayın ve değerli İşçinin Sesi yöneticileri,
Sizin Türkiye Komünist Partisi yönetimine yaptığınız o bilimsel eleştirileriniz doğru olmakla beraber kısıtlı ve yetersiz eleştirilerdir.
Bu eleştirilerinizi daha da genişletip, daha da bilimsel raya oturtmanız gerekir. Ve sizin bu eleştirileriniz gerçek Leninist ihtilâlcilerin yaptığı bir görevdir. Ve bunu daha da genişleteceğinize inanıyoruz.
Yalnız yukarıda tekrarladığım şekilde eleştirileriniz yetersiz ve kısırdır. Ayrıyeten R. Yürükoğlu'nun eleştirisi doğru olmakla beraber bağrınızda pragmatizm ve yalvarma ve yakarma vardır. Ve bu komünistlere yakışmayan bir durumdur.
Sizin bu getirdiğiniz tez ve eleştirilerinizde taviz vermeyecek bir şekilde samimi olmanız gerekir.
Gerçekten de Türkiye Komünist Partisi'nde ya namuslu Leninist unsurlar etkin değiller, ya da insiyatif ellerinde yok. (Ki mutlaka namuslu unsurlar var. Bir gün bunlar da seslerini çıkaracaklar). Ama bugünkü haliyle Türkiye Komünist Partisi gerçekten de oportünist, (revizyonist), ekonomist, faydacı liberalist, sosyal şoven ve yalvarmacı, yakarmacı, çok aşırı partizan (partikularist), yani milliyetçi, reformist, hayalperest (ütopist), kendi kendini kandıran, sınıf uzlaşmacı bir partidir. Ve bu Türkiye Komünist Partisi içinde sizin gibi cesur adamlar bunun önünü almazsa binbir sene bu parti ne ileri bir adım atar, ne de devrim için savaşır ve Lenin'den bir alıntı yapmadan kendimi alamayacağım.
Lenin diyor ki: "İşçi sınıfına kene gibi yapışmış oportünistler işçi sınıfından yalıtlanıp, koparılıp atılmadıkça devrimin yapılması mümkün değildir". Lenin'in bir belirlemesi daha var: "Oportünizm burjuvaziye güven, proletaryaya güvensizliktir". Ve TKP gibi dünya komünist hareketi tarafından tanınmış bu partiyi sınıf uzlaşmacı, reformcu halinden, durumundan kurtarmak, TKP içindeki Leninci unsurların görevidir.
Gerçi ben bir dost olarak bu durumu yüzeysel anlattım. İstenilirse bu temelden analiz edilip açıklığa kavuşturulur.

Z.A.
Lice

Sayın ilgililer,
Önce devrimci selâmlar.
Son zamanlarda derginizi çeşitli kanallardan temin edebildiğim ölçüde okuyabiliyorum.
Türkiye'de iken de ara sıra derginizi okuyabiliyordum.
Sosyalizme gönül vermiş kişi olarak sevinçle belirtmek isterim ki, eskiye nazaran devrimci mücadelenin gerekliliği için önemli gelişmeler içindesiniz. Bu olumlu gelişmenin iyi niyetli guruplar ve kişiler üzerinde örgütlenme için yaklaşım yaratacağı inancındayım.
Derginizi ve temel kitap ve broşürlerinizi sindirerek okumak istiyorum.
Ancak şu anda Almanya'da öğrenciyim. Göndereceğiniz kaynaklar için karşılık ne istiyorsunuz, anlayamadım.
Ki eğer paraysa bunu yerine getiremeyeceğimi açıklıkla belirteyim.
Eğer ki sorunu görüşlerinizi yaymış olarak, eğer ki bir de öğrenmek isteyen bir arkadaşınıza yardım olarak ele alırsanız, isteklerimi elde edeceğimi umuyorum.

Ş.N.
Münih

OKURLARIMIZIN DİKKATİNE!
İşçinin Sesi'nin yazışma adresi değişmiştir: 29 Parkfield Street, London, N.1., İngiltere

Oportünist siyaset batağa saplanıyor

Sevgili R. Yürükoğlu
Leninci hat, *İşçinin Sesi*, komünistlerin elinde kızıl bayrak oldu. Fabrikalarda, tarlalarda, gecekondularda ve bütün Türkiye'de esen devrim yelinde süzülerek dalgalanıyor. Devrim için dövüşenler, sosyalizme gönül verenler Leninci bayrağın altında toplanıyor, saf tutuyorlar.

Kimi fraksiyonlar kuram ve eylemlerini gözden geçiriyor, TKP ve *İşçinin Sesi*'ne tutum ve tavırlarını belirliyorlar. Çeşitli Kürt örgütleri Kürt sorununun bugüne değin ilk kez *İşçinin Sesi*'nde net olarak ortaya konduğunu ve bu görüşlere katıldığını söylüyor.

Emeğin Birliği (Yeni adı *Birlik Yolu*) kurnazlık yapıp, anti-TKP, anti-Sovyetik mevzilerini terketmeksizin ölü siyasetini canlandırmaya çalışıyor, bu görüşlerin kendi görüşlerinden kaynaklandığını yayarak "tabanının" dağılmasını önlemeye çabalıyor.

Bir kısım devrimciler İGD'ye geçmenin hazırlığı içerisindeler. İGD militanlaşır, *İşçinin Sesi*'ndeki hattı izlerse birlikte dövüşebiliriz diyor.

Bazı yayıncılar hem ekonomik krizden (kâğıt darlığı, yüksek zamlar) kurtulabilmek, hem de son gelişmelere koşut politik arenadaki pazarlık güçlerini artırabilmek için ticari itibar ve güçlerini birleştirme girişimlerini hızlandırdılar. Ortak redaksiyon kurma çabaları var.

Tüm bunlara karşın, bizim oportlar TİP ve TSİP'e "her türlü birlik" çağrısı yapıyor (9 Temmuz MK'nın çağrısı), yıllardır sürdürdükleri likidasyonu hızlandırmak için ivedi ve seri toplantılar düzenliyorlar. *İşçinin Sesi*'ne CİHAD açıyor, "*İşçinin Sesi*'ni imha komiteleri" kuruyorlar. (oportların varolan devrimci durumda örgütlenme anlayışları bu olsa gerek). Çabaları boşuna, moralimiz yüksek, bizi bizden başka kimse yıkamaz. Militanlar dönen dolapların kimin değirmenine su taşıdığını anladı, anlıyorlar. Savaşçıların emperyalizme, faşizme ve Maoculuğa olan hınçlarını, kuvvetlerini *İşçinin Sesi*'ne yöneltmeye, OPORTLARIN GÜCÜ YETMEZ.

Gebze'de Ahmet Muhtar ve İGD yetkilileri, bölge ve şube yöneticileri ile bir dizi toplantı yaptı. Gündemde *İşçinin Sesi* 100. sayıda çıkan "Açık Yanıt Vermek Zorundasınız" yazınızdaki 26 soruya cevap vermek de vardı. Yöneticiler toplantıdan kafaları daha bulanık çıktılar. Özellikle Türkiye'de devrimci durum, CHP, işçi sınıfının birliği, ya faşizm ya sosyalizme açılan ileri demokratik halk devrimi ikilemi, oportünizm konularında açıklık, duruluk ve doygunluk yoktu. Dedikodu, karalama vardı. R. Yürükoğlu 34 yaşında zengin ailenin çocuğu imiş, yazın adamları İngiltere'de taarruz yaparken o Türkiye'ye tatile gelirmiş. Serüveni severmiş, eğer biraz söz dinleseymiş bugün partinin yüksek kademelerinde görev alabilirmiş.

İlkesizlik ve kapalı kapılar ardındaki koltuk kavgası, seçimler konusunda da kendini gösterdi. Önceleri Beria Onger'in adaylığının popüler olmadığı ileri sürüldü. Yaşı yetse Oya Baydar aday olacaktı, daha çok tanınıyordu. Sonra tek aday göstermenin cephe ve işçi sınıfı birliği anlayışımıza aykırı olduğu anlaşıldı. TİP, TSİP ve ötekilerle ortak liste olanakları arandı. Savaşçılardan ve özellikle fabrikalardan gelen tepkiler üzerine likidatörlerin girişimleri sonuçsuz kaldı. Çünkü UZEL Traktör fabrikası önünde bildiri dağıtmak isteyen TİP'liler feci dövüldü. Arçelik'te engellendi, Ortaköy'e sokulmadı. Şimdi ise tek adayımızın parlamentoda temsili için "yoğun" çalışmalar yürütülüyor.

Maden-İş Gebze bölgesinde görevli bir avukat hakkında iftira ve karalama kampanyası sürdürülüyor. Ancak bu görevinden henüz atılmış değil. Oportlar baskı ve zorbalıklarını çeşitli entrikalarla İzmir'de de sürdürmek istiyorlar. Baş kaldıran İngiltereciler eski GSB'liler ezecekmiş.

Ultra sentristler bu arada ihbarcılığı da meslek edinmeye başladılar. Ankara'da ODTÜ'de açılış töreninde İstiklal Marşı çalınırken ayağa kalkmayanların arasında İGD'liler değil, 30-40 kişilik İngiltereliler gurubu varmış. Bunu hem militanlara üflüyor, hem de *Aydınlık* aracılığıyla provoke ediyor. İki İGD'li yönetici görevinden alınmış.

İdeolojik bilinçlenmenin, bilgilenmenin ve savaşımın olağanüstü boyutlarda önem kazandığı bu dönemde süper ortacılar büyük bir ustalıkla kavram kargaşası yaratıyorlar. Dün ilkelerin, tespitlerin, belgelerin Leninci özünü boşaltmaya çalışanlar, bugün bununla yetinmeyip yeni kavramlar ve yeni içerikler icat ederek Leninizme doğrudan saldırıya geçtiler. Bugünlerde oportünizm konusunda herkesin kafası allak bullak. Nasıl olmasın? Ki, goşizmle birlikte anarşizm, Troçkizm ve Maoculuk "sol" oportünizm içerisinde yer alıyor. Buna eş sosyal-demokrasi, TİP ve TSİP'le birlikte sağ oportünizm içinde gösteriliyor. Bu "gerçek", yazın yapılan İGD kampında üyelere böyle söylemiş. Ural Ateşer de *Ürün* ve özel söyleşilerinde böyle söylemeye devam ediyor.

Şimdi yoldaş, derli toplu güncel birçok soruya yanıt getiren, ayrıntılı, zengin içerikli, örneklerle dolu oportünizm belâsı ile ilgili yapıta gereksinim var. Oportünizm nedir? Tanımı, belirtileri, belirgin özellikleri, hangi konularda başgösterir, eğilimi, yöntemi nedir? Nesnel, öznel kaynakları, komünist hareket veya parti içerisinde kaldığı sürece mi bir akım oportünizm adını alır? Oportünizm parti ve hareket dışında açığa çıktığında ne ad alır. Ne zaman ihanet olur. Birlik ve cephe söz konusu olduğunda oportların yeri nedir? Küçük burjuva sosyalizmine oportünizm diyebilir miyiz? TİP, CHP sosyal-demokrat mıdır, yoksa liberal burjuvazinin temsilcisi midir? İşçi sınıfının solu, küçük burjuvazinin solu nedir? Goşizm hangi sınıfın soludur? En çok sorulan sorular bunlar.

Yayınlarınız elime geçiyor, dağıtımını yapıyorum. Tek tek ve guruplar biçiminde tartışıyor, eğitim çalışmaları yapıyorum.

F.E.

Yığınlar eylem istiyor

Arkadaşlar,
Son bir iki aydan bu yana *İşçinin Sesi*'ni bir arkadaştan alıp okuyorum. Sizlere bundan sonra, biz militanlardan haber gelmesi gerektiğini sanıyorum. Bu yüzden size her konuda yazacağım. İlk olarak bu mektubumda, genel olarak *İşçinin Sesi* ve *Zayıf Halka* konusunu yazıyorum.

Son bir aydır cezaevinde yatıyordum. Geldiğimde Bandırma'da büyük değişikliklerle karşılaştım. Daha önceleri farketmediğim bazı şeyler, daha açık deyimle ayrımlar hız kazanmıştı. Üç ay kadar önce elime bir arkadaştan *Zayıf Halka* geçmişti. Kitabı okumaya fırsat kalmadan "okuyacağım" gerekçesiyle aldılar. Anlayamadım. Geldiğimden bu yana üç kişi sordu oportünistlerden. Onlar da "okuyacaklar"! Bir kişi bir sözcüğü eğer çok kullanıyorsa, bu onun zayıf tarafıdır aynı zamanda. Oportünist basında sık sık çıkan bir sözcük de güneş balçıkla sıvanmaz sözcüğüdür. Şimdi sıvanıyor. Balçıkla bile değil, pislikle! Nasıl mı?

Geçenlerde yüzünü pek görmediğimiz, gördüğümüz zaman da konuşamadığımız Bölge Sekreteri geldi. Hepimizi tek tek aramışlar. Bulduklarıyla tartışmışlar. Marksist terminolojiye yeni katkılarda bulunmuş arkadaşımız! Devrimci durum yoktur. Ama "kabarıyor!!!" demiş. Ne hikmetse. Ayrıca Türkiye'de az bir "entellektüel" kişiler destekliyormuş bu hizibi. Ukalâlık parayla pulla değil ya. Biz mahalle mahalle, köy köy dolaşıp örgütlenelim. Arkadaşlarımız artistik işlerde boy göstersinler, sonra biz entellektüel olalım.

Anladığınız gibi şimdi yaptıkları, bir anti-*İşçinin Sesi* kampanyasına hazırlık dönemidir bence. Bizlere karşı şimdilik tam kesin bir tavır koyamadılar. Çünkü biliyorlar bütün gününü mücadeleye kimin verdiğini, biliyorlar bizim "entellektüel" olmadığımızı. Bu yüzden kimisine ikbal gösteriyorlar. Kimisinin de kafasını bulandırmak istiyorlar. Örneğin beni, iki gün önce başlayan "eğitim"e tabi tutmak istediler. Gitmedim. Bandırma'dan kimseyi gönderemediler. Fakat gün geçtikçe tavırlar kesinleşiyor. Böyle nereye kadar gider bilmiyorum. Neye el atsalar çürütüyorlar. Bunu geçmiş deneylerimizde çok gördüm. Bunları anlatmak istemiyorum. Yalnız bütün olumsuzluklara rağmen şuna inanıyorum. Leninciler her zaman az olsalar bile güçlüdürler ve tarih bizi haklı çıkaracaktır. Yılmayacağız. Kanmayacağız.

Bu ilk haber niteliğindeki mektup karışıyor ama bu defalık böyle olsun. Ben size burada kitlede gözlemlediklerimi yazmayı görev biliyorum.

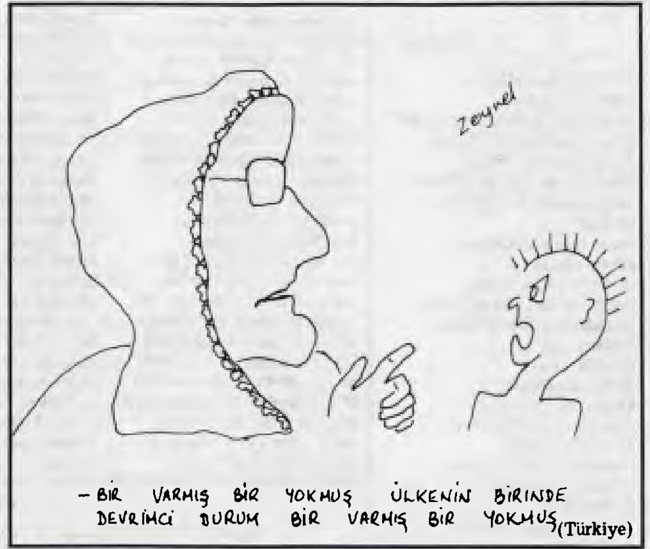
Burada gerçekten belki de düşünemeyeceğimiz kadar çok aktif-pasif sempatizanımız, bizden etkilenen kişiler var. Yalnız kendini bu mücadeleye tam olarak verebilen kadro sayısı gençlerde üç beş kişiyi geçmiyor. Onlar da *İşçinin Sesi*'ni destekliyor dersem bana inanın. İşçi arkadaşlardan da aktif kişi az ama sempatizan çok.

Biz sempatizanlarımızı harekete geçireceğimiz yerde pasifleştiriyoruz. Faşistlerin çok az bir kitlesi olduğu halde belirli bölgelerde üslenip kadroları yerleştiriyorlar. Kitle devrimci terör bile sayılmayacak bir karşı tepki istiyor. Bizim oportünistler sürekli geçiştiriyorlar. Böylece her el attığımız yer zamanla çürüyor. Militan çıkmıyor. Bundan sonra bu oportünist geleneği de yıkacağız.

Benim sizden bir isteğim olacak. Oportünistler, Lenin dönemindeki oportünist sosyal demokratlar gibi, burjuva partisi CHP'yi aynı göstermek istiyorlar. Bu konuda sosyal-demokrasi genelde nedir? CHP sosyal-demokrat mıdır? Yani tam anlamıyla bu konuda bilgilenmek istiyoruz. Bize CHP'nin sınıfsal içeriğini öğretin. Bir de aynı konuya ilişkin, burjuvazinin çeşitli katmanları, bunların cephe konusunda yerlerini öğrenmek istiyoruz.

Devrimci selâmlar.

Ç.N.
Bursa

(Türkiye)

İşçinin Sesi doğru Leninci hattı savunuyor

Yoldaşlar,

İşçinin Sesi yayınlarını engel çıkmazsa sürekli izliyorum. 1978 haziranında yığınsal olarak *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye*'yi seminer konusu olarak işledim. Birçok arkadaşımız çok şeyler öğrendiklerinin bilincine kavuştular. *İşçinin Sesi* yayınlarını hiç elden düşürmedik. Ara verildiği zaman süresince, eksikliğini, yerinin boşluğunu anımsadık. Oysa işte yine elimizde, yolumuzu bir kez daha ışıtıyor.

Yoldaşlar,

Hergün kan ve ateşin içinde yaşıyoruz, savaşıyoruz. Faşist saldırıyı, sıkıyönetimcilik zulmünü, oportünistinin, CHP'li sosyal-demokratının ihanetini, arkadan çelmelemesini, işçi sınıfı hareketi yeni görmedi. Hergün bir yoldaşımız, birçok insanımız faşist kurşunlarla can veriyor. Artık CHP hükümetinin de eli kanlıdır. Bunu kimse gözlerden gizleyemez. Sosyal-demokrasi nerede ne yaptıysa bugün onu yapıyor. Roza Lüksemburgların, Karl Liebnechtlerin, binlerce proleter savaşçının katledilmesinde burjuvaziye maşalık edenler bunlardır. Bernsteincılardır, Otto Bauercilerdir. Burjuvazinin günümüzde işçi sınıfı hareketine bir hançer gibi soktuğu bir akımdır sosyal-demokrasi.

Fakat Lenincilik ilkesini savaşımlarına bayrak etmiş olan komünistlerin görevi Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmini en başta, en yüksekte tutmaktır. Bundan ödün vermemektir. Anti-emperyalist, anti-tekelci ve anti-faşist savaşım, sosyal demokrasinin tekellerle olan sıkı ilişkisini açığa vurmadan, buna karşı ideolojik, politik ve örgütsel savaşım vermeden amacına ulaşamaz. Leninci, ilkeli politik eylem hattını, oportünist kuyrukçuluktan ayıran en belirgin savaşım biçimi budur. Burjuva yasallığına kurban olmamanın tek yöntemi budur.

Bizler *İşçinin Sesi*'nin doğru Leninci hattı savunduğuna inanıyoruz. *Atılım*'ın 1979 Mart sayısında, ideolojik savaşım üzerine bir yazıda, burjuvazinin komünist harekete, Leninci Komünist Partisi'ne yöneltti̇ği eski tip bir silabın, "goşistlik suçlaması" olduğu belirtilmektedir. Aynı yazıda "Türkiye'nin emperyalizmin zayıf bir halkası" olduğu vurgulanıyor. Şimdilerde ise pek anlayamadığımız bir biçimde, Yürükoğlu yoldaşın aynı Leninci tezi savunan yapıtına "goşistlik suçlaması" ile karşı çıkanlar oluyor. Kitap yasaklamaları, "aman okumayın" türünden küçük burjuvaca tavırlar oluyor. Bunun anlamı açıktır. Yürükoğlu yoldaşın belirttiği gibi, Leninci ilkeleri açıkça ortaya koyma, başa alma savaşımından yan çizmektir. Liberal burjuvaziye karşı ürkekliktir. O liberal burjuvazidir ki, burjuvazinin ileriye açılan kanadı adına, ne ulusal burjuvalık kılığına girmemiştir ki... İşçi sınıfı hareketini içerden vurmanın en haince yöntemlerini bu ulusal burjuvalık kılıfını giyenler, ya da o şekilde ikballendirilenler yapmıştır. Yapıyorlar. Görüyoruz bunları.

Büyüme politikası adına, yığınsallaşma adına oportünisti ile, sosyal demokratı ile neredeyse sarmaş dolaş olunuyor. Leninci ilke bir yana bırakılıyor. Proletarya diktatörlüğü kavramı, proletarya hegemonyası ilkesi askıya alınıyor. Legalizmin batağında yüzen küçük burjuva sosyalist partileriyle aynı düzeye iniliyor. Hele bunlardan kimilerinin etekleri zil çalıyor. TİP'lisi, TSİP'lisi burjuva parlamentarizmini ön plana çıkarıp, tüm hesaplarını buna göre yaptıkları halde, onların sahte birlikleri destekleniyor. Burjuva parlamentarizmini sergileme savaşımı terkediliyor. Birçok yoldaşımız, kavga neferimiz, bir yerde bu tür oportünistçe hatalar sonucu faşistinin, Maocusunun kurşunlarına hedef edilmiştir. Tarihsel hesaplaşmada, bunlar da bir bir açıklığa kavuşacak.

Yoldaşlar,

Bizler *İşçinin Sesi* politikasının haklılığına gün geçtikçe daha da inanıyoruz. Bu gazetenin tüm sayılarını özenle okumak, eski sayılarıyla, yeni sayılarında çıkan konulardaki birlikteliği görmek, bu haklılığı daha da güçlendiriyor.

Evet *İşçinin Sesi* dün neyi savunuyorduysa, bugün de aynı Leninci ilkeleri savunuyor. Marksist-Leninist savaşım yoluna baş koymuş her militan devrimcinin temel görevi bu açıklığı seçebilmektir.

İşçinin Sesi'nin ve Yürükoğlu yoldaşın cephe konusunu atladığı söyleniyor. Oysa tam tersi. Yürükoğlu yoldaşın üzerinde önemle durduğu nokta, cephe sorununda proletarya hegemonyasının temel koşul olmasıdır. Lâfla değil somut eylemle proletarya hegemonyasının gerçekleşmesidir. Cephe ancak böyle oluşur. İşçi sınıfının hegemonyası olmadan cepheden söz etmek, ancak TİP ve TSİP'in düştüğü tepede birleşme manevrasına dönüşür. Ya da, onların yıllardır ağızlarında gevelemekten başka birşey yapmadıkları "demokratik güçbirliği" gibi savsaklama politikasına dönüşür.

Anti-emperyalist, anti-tekel ve anti-faşist savaşımı, salt MHP'nin kapatılmasıyla sınırlamak, işçi sınıfının devrimci çıkış yolunu, ileri demokratik halk devrimini, sosyalizmi ve bunun için savaşımı ertelemek, ek aşamalara terketmektir. CHP umut gösterilince, elbet sosyal demokrasinin tarihsel ihaneti karşısında, onu "işçi hareketindeki sağ oportünist" diye tatlı sert bir tavırla es geçerek bir kılıf bulmak kolaydır. Fakat yığınlar karşısında Leninci ilkeleri sıkı sıkıya savunmak, yaşama geçirmek, oportünizmin harcı da değildir.

Günümüzde devrim süreci baş döndürücü bir hızla gelişiyor. Emperyalist zincirin zayıf halkalarından çatır çatır kopmalar görülüyor. Burnumuzun dibinde, gün gibi açık İran örneği yaşanıyor. Devrimde öncülük sorununun, proletarya hegemonyası sorununun devrimin eşiğinde olan ülkeler için nasıl yakıcı bir sorun olduğu daha iyi anlaşılıyor. Politikada hata, boşluk tanımıyor. Başkası alıp götürüyor, gidemeyenler nal topluyor. Herşeyde Leninci açıklık gerektiğini bin kez daha öğretiyor sınıf savaşımının, yaşamın gerçeği. Evet Leninci açıklık, devrimci çıkış yolunu göstermeyi ve devrim için savaşmayı öğretiyor. Devrim kavramını göğsüne siper ederek kavga verenlere "Stalinci, goşist", diye ardısıra dedikodu yaymak, küçük burjuva sosyalistlerinin, oportünistlerin küçük sermayesi oluyor. Onlar ancak bu tavırlarıyla proletaryanın öz savaşçılarını yıpratma, gözüpek militanları Makyavelist tavırlarla çelmeleme işinde ağırlıkları kadar etkili olabilirler. Sınıf savaşımının yasaları acımasız gelişiyor. Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerini açık bir şekilde savunmak, onu yığınlara ulaştırmak, yaymak baş görevdir. Oportünistinden, sosyal-demokratından bunların yığınlar üzerinde yarattıkları güvensizlik ortamından farklı olarak, yığınlara Lenincilıği açık olarak göstermek baş görevdir. Emperyalizme, faşizme ve tekellere asıl güçlü darbeyi, proletaryanın demir yumruğuyla indirmek baş görevdir. Bunu pratik eylemlerle gerçekleştirmek baş görevdir. Faşizme karşı savaşımı MHP'nin kapatılmasıyla sınırlamakla değil, bu savaşımın aynı zamanda ileri demokratik halk devrimi ve sosyalizm savaşımıyla birleştirilmesi baş görevdir.

İşçinin Sesi yayınları, bize bu konularda Leninci hattı aydınlatıyor.

YAŞASIN İLERİ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ VE SOSYALİZM SAVAŞIMIZ!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM VE PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

R.A., Gaziantep

Dedikodular açık tartışmayı önleyemez

Dostlar,

İşçinin Sesi'nin 100. sayısı ve bununla birlikte özellikle Ankara'da gelişen olaylar oportünistlerde büyük bir panik yarattı. Oportünistler önce bilinen karalamalarla hem gazetemize ve gazetemizde yazanlara, hem de gazetey‚ elden vererek açıktan propagandasını yapan birçok kimseye kapı arkalarında ve ortalıklarda suçlamalar yağdırdılar, ağız dalaşmalarıyla ideolojik savaşımı engellemek istediler. Ne var ki yüzlerce kişinin katıldığı bir hafta boyu süren ideolojik tartışma ortamını bozamadılar ve bozamayacaklar da. Oportünistlerin, hareketin önde gelen gençlik liderlerine, sendikacılara ve kadın mücadelesinin aktif savaşçılarına yönlendirdikleri dedikodular, iftiralar üzerlerimizden yağmur suları gibi akıp gitti. Militanlar oportünizmin acizliğini, çaresizliğini, palavracılığını ve hangi yöntemlerle insanların kafalarını çelmeye çalıştıklarını bizzat görme imkânını buldular. Panik içinde olan oportünistler Ankara'da gelişen bir dizi eyleme sahip çıkmıyorlar. "Faşizmi inine tıkacağız" sloganını bozguncuların attığını yaydılar. Eylemlerde pazarlık yaptılar, "eğer bu sloganları atarsanız eylemleri iptal ederiz" dediler. Burjuvaziyi unuttular. Tek dertleri Leninci hattı savunanlar oldu. Bu arada bazı militanların kafalarına yalanlar takarak, bu militanların Leninci hattı savunan militanlarla konuşmalarını yasakladılar, "hiçbir yerde açık eleştiri yapmayacaksınız" dediler. *İşçinin Sesi*'ni bir ara serbest bıraktılar, sonra yine dağıtılmasını yasakladılar. Ancak militanlar sıkıştırıyorlar. Militanların kafalarını şu yalanlarla çelmeye çalışıyorlar.

"60 yıllık geleneğe küfürediyorlar".

"Bunlar hizipçilik-fraksiyonculuk yapıyorlar."

"Açık açık ateizm propagandası yapmamızı istiyorlar."

"5. Enternasyonal'i kuracaklarmış."

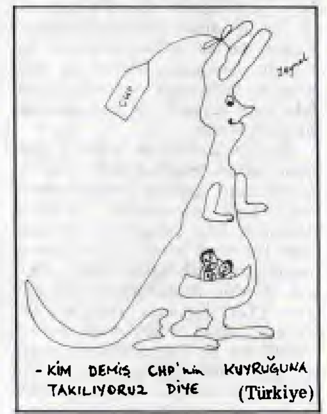
"Hareket içinde sağ oportünizm var. Bir de 'Yürükçüler' — sol oportünistler var, biz ise Leninci hattı savunuyoruz."

"Bunlar birkaç kişidir, aydın hareketidir, öğrenci hareketidir. İşçiler itibar etmiyorlar" türünden birçok iftira. Yalnız onların bu tür söylentiler çıkarmasına kendini tutamayan militan arkadaşlar çok daha ağır eleştiriler getirdiler. Bu türden karşılıklı ağız dalaşmaları olumlu sonuçlar getirmedi. Ancak bunu da, hızını alamayan militanların oportünistlere karşı duydukları nefretin bir başka biçimde ortaya çıkması olarak hoşgörüyle karşılamak gereklidir. Zavallı Menşevikler şimdi Lenin'i okuyalım kampanyasını kapı arkalarında da olsa başlattılar. Ellerinde iki tane metin var. Birincisi *10. Kongre Raporları (1922-SBKP)*, ikincisi de *Ana Halka*. Duvarlarda yazılan "ileri demokratik halk devrimi" yazılarına karşı çıkıyorlar. Böyle birşey yok, Yürükoğlu'nun sloganı bu diyorlar. Şimdi onlara soralım: Acaba mayıs ayında kabul ettiğiniz bu sloganı şimdi neden "ileri demokratik *erk*" ile değiştiriyorsunuz?

Dostlar, faşist tırmanış ile devrimci durum arasındaki diyalektik bağlantıyı görmeleri için militanlar gazetemizde bir yazı çıksın diyorlar.

Devrimci selâmlar.

K.M., Ankara

(Türkiye)

Oportünizmi mahkum edelim!

İşçinin Sesi gazetesine,

Gazetenizin 99. ve 101. sayılarını okuma olanağım oldu. Bunun dışında gerek daha önceki sayıları, gerekse üzerinde tartışmaların yoğun bir şekilde yapılmakta olduğu *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye* adlı kitabı okuyamadım. Gazetenin 99. sayısından itibaren abone olmak istiyorum. Bunun için gerekli kitapları gönderdim. Ayrıca *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye* adlı kitabı da göndermenizi rica edeceğim. Varsa başka kitap ve broşürleri de gönderirseniz memnun olurum.

Şu anda sadece okuyabildiğim iki sayıya göre (99. ve 101.) bazı sorunlara değinmek istiyorum.

Birincisi CHP'ye ve mevcut hükümete karşı izlenen politika ve izlenmesi gereken politikaya ilişkin 99. sayıda "Demagojik Militanlığa Dikkat" başlıklı yazıda bu konuda şöyle deniyor: "...Sosyal-demokrat CHP daha da ileri gitti. Faşistler eliyle düzenlenen Kahramanmaraş kıyımını bildiği halde önlemedi. Üstelik onu kullanarak Kürt halkı üzerindeki baskıyı daha da artırdı. Halkımıza sıkıyönetimi dayattı. Oportünistlerin buna getirdiği yanıt şu oldu: 'Sıkıyönetim, Ecevit ona uzatılan eli tutmadığı için geldi'. Yani sıkıyönetimi Ecevit getirmedi. Kendisi geldi! Ecevit 'yanlış'lara düşüyor! Doğru yolu görmesine yardım edelim! 'Zaten düşmek üzere olan bir hükümetin 18 aydır hiçbir şey yapmadığını yeni söylemeye başlayanlara sormak gerek. 18 aydır bu hükümetin ileri adımlarını destekleriz diyerek bu hükümet ileri adım atabilecekmiş gibi bir izlenim yaratan siz değil miydiniz."

CHP'ye karşı oportünistlerin tutumu onun hükümet olmasıyla başlayan bir olay değildir. 1973'lerden beri oportünist tutum izlenegelmiş ve CHP iktidar olunca da bu tutumun mantıksal sonucu olarak bu hükümetin desteklenmesi, onun gitmesi halinde "gerici bir hükümet alternatifi" gerekçesiyle sürdürülmüş, yani ona soldan destek olunmuştur. Bu konudaki oportünist tutumu onun ülkedeki sınıfların tahlilinin doğal bir sonucu olarak kavramak gerekir. Okuduğum yazılarda bu konuda bir netlik, daha doğrusu bu sorunda köklü, oportünizmin mantığına inip onu çıkarıp mahkum edilmesi gibi bir yöntem görülmüyor. Bu yapılmayınca da oportünizmin kendi içinde bir bütünlüğü, tutarlılığı olduğu için onun mahkum edilmesi söz konusu olamaz. Hele hele bir yandan Konferans kararlarına ve genelde sınıfsal tahlillere tam bir bağlılık belirtilirken sanki oportünistler bu Konferans kararlarındaki ve diğer belgelerdeki tesbitlerden sapmışlar gibisine bir anlayışın kendi içinde çelişkilere düşmekten kurtulması mümkün değildir. Bunun için önce oportünizmin CHP'yi,onun sınıfsal niteliğine ilişkin tahlillerini ele alalım ki aynı zamanda bugün onların "bu hükümetin ileri adımlarını destekleriz" diyerek bu hükümetin ileri adım atabilmesi mümkünmüş gibi hayaller yaymasının nedenlerini de açığa çıkaralım.

Yeni Çağ dergisinin 1975 yılı Haziran sayısında A.S. imzalı yazıda şunlar yazılıyor:

"Bu bakımdan burjuvazi içindeki ayrışmalara önem vermek ve onlar üzerinde önemle durmak, burjuvazinin en saldırgan ve sömürücü kolunu tecrit etmeye devam etmek anti-emperyalist, anti-faşist demokratik kurtuluş savaşımızın başlıca yönlerinden biridir.

"Burjuvazinin bir kolu halk yığınlarının demokratik ve anti-emperyalist hareketlerinde yer alıyor. Zümresel çıkarları, onu sınırlı da olsa, bu harekete katılmaya zorluyor.

"Burjuvazinin ilerici kolunun hedefi yurt üzerine çökmüş olan emperyalizm ve işbirlikçi egemenliğine son vermektir. Bu ilk aşamada, anti-emperyalist planda demokratik hakları getirmek hedefinde, işçi sınıfıyla ulusal burjuvazinin savaşları bazı noktalarda paraleldir."

IMF'nin her dediğini kabul eden, NATO'ya yeni üsler veren, sıkıyönetimi getirerek demokratik hakları budayan CHP ile işçi sınıfının değil ancak tekelci sermayenin çıkarlarının paralel olduğu açıktır.

Gene *Yeni Çağ* dergisinin 1975 yılı Nisan sayısında A. Saydan, "Faşizm ve Neo-Faşizm" başlıklı yazısında şöyle demektedir:

"Bugün bir yanda CHP'nin temsil ettiği burjuvazinin bir kolu ile AP, MSP, CGP ortaklığının temsil ettiği öteki kolu arasında kıyasıya giden boğuşmayı nasıl izah edebiliriz? Bu boğuşma burjuvazinin iç çelişkisidir. Burjuvazinin bu iç çelişkisi işçi sınıfının büyük burjuvaziye, emperyalizme karşı başlıca devrimci güç olarak yürüttüğü savaşta yardımcı olabiliyor. Çünkü burjuvazinin bu çelişkisi genellikle memleketin objektif gelişmesinin bir sonucudur."

Konferanstaki MK Raporunda da "Ankara hükümetinin orduyu Kıbrıs Cumhuriyeti'nin üzerine sürmesi" "işbirlikçi burjuvazinin, militarist kliğin serüvencilikte nerelere kadar gidebileceğinin" örneği olarak gösterilirken "kahraman ordumuzu savaş için değil barış için" Kıbrıs'a gönderenin CHP hükümeti olduğu gözardı edilmektedir. Oysa bunlar üzerinde önemle durulması gereken somut olgulardır. Ve son olarak da MK Plenumunda okunan Politbüro Raporunda, "CHP'ye karşı TKP'nin uygulayageldiği esnek politika doğrudur. Lenin komünistlerin en küçük olanaklardan, burjuvazinin sallantılarından yararlanması, devrimci hareketin çıkarına ona bir adım ileri attırması gerektiğini öğüt verir. Partimiz bu hükümetin ileriye dönük attığı adımları, ikircikli ve küçük de olsa, gerici-faşist güçlerin saldırılarına karşı desteklemek, geri adımlarını, tutarsızlıklarını eleştirmek, onlara karşı çıkmak, CHP yönetimini halka verdiği sözleri tutmaya zorlamak politikasını uyguluyor" diyor.

Bu gibi tahlilleri uzatmaya gerek yok. Açıkça görülüyor ki, bugün oportünizmin yaydığı hayaller bazı sakat tahlillerden kaynaklanmaktadır. İşte sorunu bu bütünlük içerisinde koyarak onları mahkum etmek gerekiyor.

MHP ve ÜGD'nin kapatılmasına ilişkin mücadele anlayışının sınırlılığı ve bu konudaki oportünizmin de devrim ve reform ilişkisine Leninist yaklaşımdan uzaklaşmanın kaynaklık ettiği sergilenmeli. Yani devrimciler olarak bizler devrim mücadelesini yükseltip proletaryanın devrimci programını,toplumun kapitalizmden sosyalizme devrimci dönüşümü programını bir bütün olarak başta işçi sınıfına ve yoksul köylülüğe götürüp bu uğurda bir mücadeleye atılmayıp bu programın "güncel somut durum" gerekçesiyle sadece bir talebiyle, kısmi bir taleple kitlelerin karşısına çıkarsak en adi oportünistler oluruz. Bu konudaki Leninist tutum ile oportünist tutumun arasındaki açık farkı "Reformcuların ve Devrimci Sosyal-Demokratların Seçim Bildirgeleri" başlıklı yazıda görebiliriz. Orada Lenin, herkesin genel olarak Cumhuriyeti istediklerini ve devrimin kaçınılmazlığına, zorunluluğuna işaret ettiklerini, ancak iş o günkü pratik görevler ve sloganlara gelince "güncel görevi anayasal reformlar için mücadele" ile sınırladıklarını açıklar. Yani oportünistler reformları devrim mücadelesinin yükseltilmesi karşısında burjuvazinin kabul ettiği ve uyguladığı — tabii devrim mücadelesinin engellenebilmesi amacıyla bir olgu olarak ele almazlar. Onu devrim-reform diyalektiğini ayırarak tek başına amaç olarak görürler. Bu konuda TİP, TSİP v.b. oportünistlerin tavrı ile saflardaki oportünizmin nasıl paralellik gösterdiği devrimci kadrolara kavratılmalıdır.

Üçüncü olarak, 101. sayıdaki "Herşeyin Sonunu Kadrolar Belirleyecek" başlıklı yazıda oportünistlerin tartışmalar, eleştiriler karşısındaki tavırları ve buna ilişkin bazı sözleri ele almak istiyorum. Bu yazının bir yerinde eğer oportünistler bize karşı yürüttükleri ideolojik mücadele yöntemini sürdürürlerse daha birçok şeyi açıklarız anlamında sözler sarfediliyor. Yazıda da belirtildiği gibi devrimcilerin tutumu ilkeli ve dürüst politikadır. Bazı sorunlar varsa ki bunların üzerine gidilmesinde Türkiye proletaryasının menfaati söz konusuysa bizim illâ da oportünistlerin tutumuna göre bunların açıklanması gibi bir tavrımız olmamalı, aksine onlar bize karşı son derece sübjektif olarak iyi tavırlar içine girse de biz bunların üzerine gitmeyi devrimci sorumluluğumuzun gereği olarak görmeliyiz. Benim bütün bu görüş ve eleştirilerimin devrimci hareketin sağlıklı gelişmesinden başkaca bir amacı yoktur.

C.Y.
Ankara

Editörün notu:

Biz yoldaşa elinde olmayan yayınlarımızı gönderdik. Bu yayınlarımızı okuyunca sanırız *İşçinin Sesi*'yle ilgili düşünceleri değişecektir. Ayrıca yoldaşımız "Herşeyin Sonunu Kadrolar Belirleyecektir" yazısını biraz yanlış yorumlamış. Biz, "bize karşı sübjektif olarak son derece iyi tavırlar içine girerseniz saymaktan vazgeçeriz" demedik, "ilkeli siyasete, Leninci siyasete gelmezseniz saymaya devam edeceğiz" dedik. Gelip gelmemeleri bizim sorunumuz değildir!

Bunalımı aşacağız!

İçinde bulunduğumuz demokratik yığın örgütlerini de etkileyen ideolojik bunalımın *İşçinin Sesi* tarafından açığa çıkarılması ve Leninist tarzda irdelenmesini sevinçle karşıladık. Böylece, devrimci mücadeledeki perspektiflerimiz ve önümüzdeki ideolojik-teorik sorunlar tüm netliğiyle ortaya konmuş oldu.

Şüphesiz ki, bundan böyle işçi sınıfı ve aydınların bilinçli temsilcileri bu devrimci çizgiyi izlemekte tereddüt göstermeyeceklerdir. Ancak, şimdiye kadar kendilerine sadece pratik görev verilenler, ideolojik gelişmeleri oportünistlerce engellenenler, oportünizmin etkisinde kalacaklar, ya da arada yalpalayacaklardır. Bunun da tek çözüm yolu, ana sorunların yoldaşça, dostça ele alınması ve tartışmaya açılması, bunun için yurt çapında bir kampanyanın sürdürülmesidir.

İşçinin Sesi'nin de belirttiği gibi, oportünizmi pratik içinde yaşadık. Oportünizm, gelişen devrimci durumu, ulusal bir devrimci bunalıma götürmek için çalışmıyor. Kadrolarına, komünist bilinç ve formasyonu veremiyor. Ufak-büyük pratik görevleri devrim mücadelesine bağlamıyor. (Tek "siyaseti" reformcu partinin siyasetini desteklemek olan bir "parti"nin bir sosyal devrim partisi mi, yoksa bir sosyal reform partisini mi temsil ettiğini düşünmek bile gülünç oluyor tabii ki.) Marksizm-Leninizmin şart koştuğu proletaryanın bağımsız hareket ve ideolojisini savunmayan ve pratikte uygulamayan tüm bu oportünist düşünce ve çalışma biçimi, değişik nitelikteki dernek ve örgütlerde kendini ortaya koydu. Ve doğal olarak şu sorular, devrimci-demokratik güçlere ihanet eden sosyal-demokrat parti ve hükümete karşı tavrımızın ne olması gerektiği, çözümlenmesi gereken ve ortada duran ideolojik-teorik sorunların niçin çözümlenmediği, demokratik devrimin çözümlemesi gereken sorunların, bugünkü hükümetle çözüleceği hayallerinin niçin yaratılmak istendiği soruları belirdi ve yanıtlandırılması için soruldu. Fakat bu sorular geçiştirildi. Seminerlerde Marks ve Engels'ten, Lenin'den bahsettiğimiz için ikaz edildik, kitleyi "ürkütmemek" için böyle "büyük" şeylere karışmamamız öğütlendi.

Şu anda gençlik, öğretmen vb. örgütlerinde ve diğer çevrelerde iyi niyet ve özveriyle çalışan nice militan arkadaşımızın içinde bulunduklan bu çıkmazdan onları kurtarmak için çalışmak ve sınıf mücadelesini sürdürmek gündemimizin başında yer alıyor. Aksi halde, fırtınalı günler pratik ve ideolojik bakımdan yetersiz kadro ve yığınları hazırlıksız yakalayabilir!

Oportünizmden arınacağız!

Bunalımı aşacağız!

Ü.Y.

Herşey burjuva demokrasisi için!

Arkadaşlar,
Bandırma'da oportünizmin yarattığı suni pasiflik zinciri kitleler tarafından kırılıyor. Şu anda saat gecenin ikisi. 11,5'da İhsaniye mahallesinde bir düğüne faşistler, toplanarak geldiler. Bir dakika durup hemen geri çekilmeye başladılar. Biz anında 20 kişi kadar toplanıp bindirdik. Herşey birkaç dakikada bitti. Dağıttık hepsini. Körelmek üzere olan organlarımız böylece harekete geçti. Kahvede bulunan üç beş Dev-Yol'cu ise eyleme katılmadılar, sindiler.

Günlük haber böyle.

Oportünistler bizi karalama kampanyasına var gücüyle devam ediyorlar ki, meseleleri bilen bazı mücadele arkadaşlarımızın tavırları bile değişiyor. Açık tartışma veya konuşmaya belli kişilerin dışında kimse girmiyor. Ama tavırlar sertleşiyor. Bizi iyi tanıyan kişilere bile öcü gibi göstermek istiyorlar.

Bugün Ankara'ya "MHP, ÜGD kapatılsın" mitingine gidip orada delege olarak Bakanla görüşen bir arkadaşla konuştum. Anlattıklarını hayli ilginç buldum. Orada Bakan, faşistleri desteklediğini, onların kanunlara saygılı, milliyetçi kişiler olduğunu söylemiş. Daha sonra da delegeler toplanıp askeri cezaevine gönderilmiş.

Bence bu konuda yeterli bilgi toplanıp, oportünistlerin yüzüne vurulmalı. Görsün kitleler. CHP hükümetinin ayağına gidip "MHP kapatılsın" demekle hedef şaşırtıldığını. Görsünler CHP hükümetinin nasıl tavır aldığını. Görsünler *Politika* gazetesinin birkaç satırda geçiştirdiğini.

Oportünistler eskiden kitlelere ya faşizm, ya da ileri demokratik devrim ikilemini gösteriyorlardı. Şimdi yavaş yavaş bundan geri adım atıldığını görüyoruz. Tabii bu da açıkça olmuyor. İnce hesaplı taktikler, kof çıkışların ardından bakla ağızdan çıkıyor.

Aydın Engin (gazete şu anda elimde yok, kelimesi kelimesine veremiyorum) köşesinde yazdığı yazısında Cumhurbaşkanının "bazı kişilerin kafası ezilecek" sözünü eleştirdikten sonra bunun kolay olmayacağını, çünkü burjuva demokrasisini koruyacaklarını söylüyor. Kurnazlık burada yatmıyor mu? Artık ikilem yok! Herşey burjuva demokrasisi için.

Arkadaşlar, *İşçinin Sesi*'nin 100. sayısında bazı sorular sormuşsunuz. Bu soruların elbetteki bir çıkış kaynağı vardır. Örneğin ben bazı soruların *Savaş Yolu*'nda çıkan oportünist eğilimlerden kaynaklandığını gördüm. Eğer tam kaynakları dergide yazının alt tarafına yazarsanız, olası bir tartışmada o kaynak açılır. Eleştiri getirilir. (Tabii olanağınız varsa).

Devrimci selâmlar.

Ç.N., Bursa

Günün en önemli savaşı parlamento seçimleri değil, 500 bin işçinin yürüttüğü toplu sözleşme savaşıdır! Bu savaşı devrim için savaşımla bağlayalım!

Bandırma'da eylem birliği

18 ağustos 1979 günü Bandırma'da "MHP, ÜGD Kapatılsın" eylemi başarılı bir şekilde yapıldı.

Eylem Lenninci bakış açısından tam bir eylem birliğiydi. Çünkü işçiler, köylüler, Kürt devrimcileri bir eylem için birleştiler, omuz omuza yürüdüler. Yürüyüş oportünistlerin bakış açısından bir eylem birliği değildi. Çünkü TİP, Genç Öncü gibi bazı parti ve dernekler yürüyüşe katılmadı. TSİP binbir nazla ve 25 kişilik "büyük bir kitle" halinde eyleme katıldı.

Oportünistler cephe birliğini "TKP, TİP, TSİP, CHP'nin bir masada oturup bir protokol imzalamasına indirgiyorlar. Cephenin, işçi, köylü ve Kürt devrimci hareketinin sınıfsal cephesi olduğunu kabul etmiyorlar. Bu görüş eylem birliği konusundaki tavırlara da yansıyor. Herşey üst düzeyde, tavanda yapılacak centilmen anlaşmalarına bağlanıyor.

Eylemden birkaç gün sonra *Politika*'da çıkan bir yorum ise Bandırma'daki devrimcilerin tepkisini çekti. 21 ağustos tarihli *Politika*'da Ahmet Kardam "Bugün komünistler, TSİP'liler, TİP'liler, CHP'liler, tüm ilerici yurtsever güçler alanları, sokakları doldurdu", diyor. Bir kere Bandırma'da olduğu gibi, 1-2 yer hariç, Türkiye'nin hiçbir yerinde TİP eyleme katılmadı. Sağ oportünizmin çekim merkezi olduğunu bilmenin havası içinde. İkincisi, TİP'e, TSİP'e sıralamada verilen önem dikkat çekici. Bu cep partileri tam kadro eyleme katılsalar kaç kişi yürütürler. Buna karşılık Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi Bandırma'da da oluk oluk köy gençleri, köy emekçileri, Kürt devrimcileri yürüdü. Makalede bunlara hiç yer verilmiyor, ya da "tüm ilerici yurtseverler"in arasına sıkıştırılıyor.

Oportünistler bir eylemde ne kadar çok örgüt tabelâsı bulunursa eylemin o kadar başarılı olduğunu zannediyorlar. Bu arada kendilerine en yakın buldukları TİP, TSİP özellikle önem taşıyor!. Bu tabelâ örgütlerini eylem birliğine çekmek için de her türlü tavizi veriyorlar. İdeolojik taviz veriliyor. "Aslında programlarımız arasında fazla fark yoktur" demeye getiriliyor. Ne kadar çok çağrı yapılırsa birliğin o kadar olanaklı olduğu düşünülüyor. Bu mantığın doğal sonucu olarak işçi sınıfı partisi cephede hegemonyasını kuramaz.

Gerçekte ise cephe ve eylem birliği sınıfsal bağlaşıklık politikasıdır ve tabanda sağlanır. Cephenin kurulması herşeyden önce TKP'nin güçlenmesine ve parti içi ve dışında oportünizme karşı verilecek ödünsüz savaşıma bağlıdır. Cephenin daha önemli olduğunu söyleyerek partiyi arka plana atmak, parti içi ideolojik savaşı, tartışma ve eleştiri özgürlüğünü kısıtlamak oportünizmdir.

UDC oportünizme karşı amansız mücadele ile paralel olarak işçi, köylü ve Kürt demokrat hareketinden oluşacak ileri demokratik halk devriminin organı olacaktır.

Devrimci selâmlarımla
Bandırma'dan Ş.F.

"Umudumuz Ecevit" efsanesi üzerine

Günler hızlı geçiyor yurdumuzda. Her geçen gün, kimin ne olduğunu su yüzüne çıkarıyor. Devrimci durum derinleştikçe Lenin'i unutmuş olan ve militanlara da unutturmaya çalışanların Menşevik bakış açıları, ruhları kendi kendisini teşhir ediyor. Bir 1977'ye, bir de 1979'a bakmak o kadar çok şeyi açık ediyor ki!

Oportünistler ve ortacılar son aylarda "umudumuz Ecevit" *efsanesinin* hızla çözülmesinden, CHP umudunun sönmesinden söz ediyorlar. Doğrudur. "Umudumuz Ecevit", CHP efsanesi, kör gözün bile artık görebileceği bir şekilde çözülüyor. Yaşam, CHP'nin burjuva yüzünü bugün iyice deşifre etti.

Bizim üzerinde duracağımız konu bu değil. Şu "efsane, hayal" meselesi üzerine konuşmak istiyoruz.

Bugün bu büyük devrimci lâfları söyleyenler, CHP'ye "meydan okuyanlar"ın 1977 5 Haziran seçimlerindeki tavrını anımsamaya çalışalım. O dönemde neler olmuştu?

"Ne ezilen ne ezen, insanca hakça düzen!"

"6 Haziran, Ecevit başbakan!"

Bu sloganları, CHP'liden çok, siz attınız, attırdınız. CHP'lilerin köyleri, kentteki evleri gezme çalışmalarına, propaganda çalışmalarına, bir CHP'li gibi, abartma değil, gerçekten CHP'li gibi kattınız militanları. Seçim sandıklarının başında, evlerden yaşlıları CHP'ye oy atmaları için toplamada, militanları seferber ettirdiniz. Bunları yaşadık, kendimiz gördük.

Şimdi soruyoruz: Bugün hızla çöken *bu efsaneyi kimler yarattı?*

Bugüne gelelim, iki önemli olaya değinelim. Önce "MHP kapatılsın" eylemleri, bu eylemin sloganı ve özü, halkta iyice yıkılmış olan "umut" efsanesinin sizde hâlâ canlı olduğunu ve yığınlarda da canlandırmaya çalıştığınızı gösteriyor. "Kapatılsın, tutuklansın, yapılsın, edilsin." Kimden istiyorsunuz? CHP'den, sıkıyönetimden mi? Başbakana, hükümete verdiğiniz "rica" dilekçeleri bunu gösteriyor.

Maden-İş toplu sözleşmeye oturuyor. Tekelci sermayenin korkulu rüyası, yiğit Maden-İş, savaşa hazırlanıyor, siz havayı "yumuşatmaya" çalışıyorsunuz. "Ücret artışı" üzerinde durulmayacak, sözümona "kalıcı" kazanımlar için savaşılacak! Siz korkuyorsunuz, burjuvaziyle işçi sınıfının bıçak bıçağa gelmesinden,tekelci sermayeye karşı direnişten korkuyorsunuz. CHP'yi "kaybetmekten" korkuyorsunuz. "Ana bağlaşık" elden gitmesin diye telâş içindesiniz.

Sonra bağlaşıklık siyasetinde *ana ölçüt* nedir? Bu soruya bizim yanıtımız açık ve kesindir. Ana ölçüt, *devrimci potansiyeldir*. Böyle olunca, ana bağlaşıklar da, köylülük ve Kürt halkıdır. Sizin ana bağlaşıklık olarak gördüğünüz ise, liberal burjuvaziden, yani sosyal-demokrat CHP'den başka birşey değil.

Sizin gidişinizin çıkacağı bir "yol" vardır. O da barikatın diğer yanı. Sınıf savaşımı acımasızdır. Biz gidişin varacağı yeri, kaçınılmaz olanı gösteriyoruz. Lenin'in öğüdünü yerine getiriyoruz. Yaptığımız bundan başka hiçbirşey değil!

Ayşe Bozdağ, Bergama

Militanların tepkisi artıyor

Türkiye'de devrimci durumun derinleşmesine paralel artan faşist tehlike savaşımın hergün eskisinden daha değişik boyutlar almasına neden oluyor.

Militarist klik ile bütünleşen tekelci sermaye bunalımdan çıkmak için devamlı, faşizm projeleri üzerinde çalışırlarken, nesnel ortamın öznel ögenin önüne geçmesi sonucu bir takım çevrelerde bir politik körlük peydahlandı.

Devrim sürecinin gelişmesini (devrim sürecinin bir üst basamağını) yani derinleşen devrimci durumun hızla olgunlaştığını gözardı etmek devrime hazırlıksızlığı getirir. Bu da "devrimin hesaplanamayacağı, önceden haber verilemeyeceği, kendi kendine geleceği" Leninist ilkesine ters düşmeye varır. Yani özetle bunun adı "oportünizm" olur.

İşçinin Sesi'nin hiçbir ideolojik temele dayanmadan bir kalemde silinip atılması, arkasından tutarsızca goşizm lânetlemeleri, tabii ki birçok militanın tepkisini doğurmuştur.

Militanlara özenle önerilen, bayraklaştırılan *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye* kitabı bir çırpıda "sol sapma" olarak nitelendiriliyor. Ve bir takım yayınlarda çarpıtılarak içeriği koflaştırılmaya çalışılıyor.

Bir de üstüne üstlük, Türkiye'nin içine düştüğü bunalımın, Kürdistan'daki ulusal baskının şiddetlenmesiyle bütünleşmesi sonucu, Kürdistan'da devrimci hareketin gelişmesi, "politik körlerin" Kürt demokratlarına güven vermekten uzak tutumlarını açığa çıkarıyor.

Tüm bunlara karşın komünistler biliyor ki, hiçbir likidasyon hareketinin TKP'yi bölmeye gücü yetmemiştir. TKP bir bütündür. Halklarımızın bir parçasıdır. Asla bölünemeyeceğini burjuvazi de, Maocu paçavra *Aydınlık* da iyi biliyor.

Oportünizme ve likidasyona karşı savaş!

Yaşasın TKP!

Yaşasın Türk ve Kürt halklarının birliği!

Yaşasın ileri demokratik halk devrimi için savaş!

K.Y.

OKURLARIMIZIN DİKKATİNE!

İşçinin Sesi'nin yazışma adresi değişmiştir.

Yeni adresimiz:
29, Parkfield Street,
London, N.1.
İngiltere

TKP'nin 59. yıldönümü İngiltere'de coşkuyla kutlandı

Türkiye Komünist Partisi'nin 59. kuruluş yıldönümü Londra'da büyük bir toplantıyla kutlandı. 10 Eylül akşamı İngiltere'nin çeşitli kentlerinden gelen Türkiyeliler İTİB lokalini doldurdu. Toplantı bu yıl her yıldan daha kalabalık oluşuyla ve gösterdiği yüksek bilinçle dikkati çekti.

İTİB toplantı salonu kızıl bayraklarla, çeşitli belgiler taşıyan flamalarla, Lenin resimleriyle donanmıştı. İngiltere'de çalışan işçi ve öğrenci devrimciler en özenli giysileriyle, kızıl karanfilleriyle Türkiye proletaryasının bu önemli gününü kutluyordu.

Toplantı, dünya proletaryasının marşı Enternasyonal'le başladı. Ardından söz alan bir yoldaş, TKP'nin kuruluş yıldönümünü kutlamanın, bu yıl bizim için her yılkinden daha önemli olduğunu vurguladı. Leninizme saldırıların yoğunlaştığı böyle bir dönemde Lenincilerin partilerine daha sıkı sarılmaları, onun her türlü oportünizmden arınmış bir parti olması için savaşımı yükseltmeleri gerektiğini belirtti.

Daha sonra R. Yürükoğlu yoldaş konuşmasına başladı. Yürükoğlu, *İşçinin Sesi* yayınları arasında *Üçüncü Program ve Görevlerimiz* adıyla broşür olarak da yayınlanan konuşmasında, Türkiye komünist hareketinin önünde duran acil görevler üzerinde durdu. Yürükoğlu'nun üç saatten fazla süren özlü ve uzun konuşmasını tüm salon büyük bir ilgiyle izledi. Yürükoğlu yoldaş konuşmasını, "TKP'yi hiç kimse Leninciler kadar sevemez, yaşasın TKP' nin Leninci birliği" diyerek coşkun alkışlar ve "Yaşasın TKP" belgileri arasında bitirdi.

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin düzenlediği TKP'nin 59. yılı toplantısı böylece parlak sözlerle, üstten konuşmalarla, kof gevezelikle dolu klasik bir toplantının çok ötesinde durdu. Bir yandan TKP'yi, militanları ve örgütüyle tüm saldırılara karşı savunurken, öte yandan TKP üst yönetiminin kuyrukçu ve oportünist siyasetine karşı savaşım görevini vurguladı.

İTİB'in düzenlediği TKP'nin 59. kuruluş yıldönümü toplantısı hepbir ağızdan coşkuyla söylenen Türkiye Komünist Partisi marşıyla sona erdi.

1. Sovyetler Birliği dünya devrimci merkezi midir, değil midir?
2. Türkiye'de devrimci durum (devrim anı, devrim süreci, devrim durumu filân değil!) var mıdır, yok mudur?

100. sayımızdaki "Açık Yanıt Vermek Zorundasınız" adlı yazımızda bu soruları sormuştuk. Bugüne kadar bir yanıt alamadık. Yeniden soruyoruz. Yanıtlarını alana kadar da sormaya devam edeceğiz.

Günün en önemli savaşı parlamento seçimleri değil, 500 bin işçinin yürüttüğü toplu sözleşme savaşıdır! Bu savaşı devrim için savaşımla bağlayalım!

Güney Anadolu'da oportünizmin oyunlarını bozacağız!

Arkadaşlar,

Oportünizmin ve onun incir yaprağı ortacılığın hareketimize verdiği zararlar artmaktadır. Bu zararın en katmerlisini Samandağ'da gözlüyoruz. Özellikle ODTÜ'de yiğit gençliğimizin ortaya koyduğu devrimci eylemden sonra gelişen olaylar, oportünizmin bu niteliğini iyice açığa vurdu. Önce ODTÜ'de yapılan eylem karalandı. Burjuvazinin tüm olanaklarıyla saldırıya geçtiği kavga arkadaşlarımıza destek olmamız, onları burjuvaziye karşı savunmamız gerekirken, bu arkadaşlara "goşist", "ne yaptığını bilmiyenler" vb suçlamaları yapıldı. İGD Samandağ şubesinde devrimcilere sahip çıkan üyelere karşı tavır alındı. İdeolojik düzeyir. düşük olmasından ve örgütsel bağların gevşekliğinden yararlanılarak üyelerin konumundan daha geri ve CHP kuyrukçuluğu anlayışıyla ODTÜ eylemine, Yürükoğlu yoldaşın kişiliğine *İşçinin Sesi*'nin Leninci hattına çamur atıldı. Örgüt disiplini adına örgütün çiftlik olarak kullanılması, devrimci özlemleri taşıyan üyelerin "Bunlar sizi dağa çağırıyorlar. Daha biz sizi toplantıya bile zor getiriyoruz. Nasıl dağa çıkacaksınız?" yollu burjuva ağızlar kullanılarak korkutulması ve geri konumlara itilmesi için çalışıldı.

Bu oportünist ve hareketimize asla yakıştıramadığımız anlayışa cesaretle karşı çıkan ve İGD'nin Samandağı' nda örgütlenmesinde başından beri fedakârca çalışan arkadaşlarımız İGD'den atılmakla tehdit ediliyor. Bu arkadaşların arasında İGD Samandağı şubesinin kurucu üyeleri arkadaşlar da vardır.

Yine İGD Antakya şubesini uzun bir süre battal hale getiren sağ anlayışlı kişilerin hareketimize verdiği zararları gidermek için canını dişine takan, kısa sürede şubeyi canlandıran ve goşizmin bir kolu olan Acilcilerin İGD'ye yönelik saldırılarına set çeken arkadaşlar da atılmakla tehdit edilmektedir. Belki bu yazı elinize ulaştığında bu arkadaşlar atılmış olacaklardır.

Oportünistler hareketimizin çıkarlarıyla bu denli küstahça oynuyorlar. Bugüne kadar izlenen kitap, gazete toplatma, kişi takip etme, kişisel dedikodularla karalama yöntemlerine ek olarak militan üyelerin örgütten atılması yöntemi de gündeme getirilmektedir. Hareketimizin bir bütün olarak içinde bulunduğu olumsuzluklara kayıtsız kalınmakta, "herkes kendi 'mevki'sini en iyi nasıl koruyabilir"in hesapları yapılmaktadır. Sınıf savaşımında düşmanlarımızın kolayca yararlanabileceği boşluklar bile bile bırakılmaktadır.

Tüm bunlara karşın bizler burjuvaziye ve oportünizme karşı savaşımıza daha bir azimle devam edeceğiz. Hareketimizin çıkarlarıyla bu şekilde oynanmasına, örgüt içindeki konumlarını kullanarak oportünistlerin örgütü çiftliğe çevirmelerine asla izin vermeyeceğiz. Yürekli militanların kanı-canı pahasına yükseltilen hareketi oportünistlerin çarçur etmesine razı olmayacağız. Anadolu'nun güneyinde de devrimci hareketimizin üzerine sağlıklı rüzgarlar esecektir. Burjuvaziyi yenmeyi, devrimi özleyen bizler oportünizmin ayak oyunlarını boşa çıkaracağız.

Devrimci selâmlar. Savaşımızda başarılar.

Not: Arkadaşlar, bize *İşçinin Sesi*' nin 90. sayısından itibaren gönderebildiğiniz kadar gazete gönderin. Ayrıca diğer yayınlardan da göndermenizi rica ediyoruz.

T.B.
Hatay

